

ODŮVODNĚNÍ

1/ Obecná část:

Návrh vyhlášky, kterou se mění vyhláška č. 210/2012 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem, implementuje směrnici Komise 2014/18/EU ze dne 29. ledna 2014, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/43/ES, pokud jde o seznam produktů pro obranné účely.

Předmětem novely je přijetí nového seznamu vojenského materiálu (příloha č. 1 stávající vyhlášky) a upřesnění informací o využívání licence (příloha č. 7 stávající vyhlášky). Seznam vojenského materiálu stanoví v souladu s § 5 odst. 3 zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem prováděcí předpis na základě Společného seznamu vojenského materiálu Evropské unie, který je pravidelně v rámci Evropské unie revidován a zpřesňován s ohledem na požadavky a aktuální vývoj v dané oblasti. Díky upřesněním seznamu vojenského materiálu lze očekávat pozitivní dopad v tom, že právní úprava je pro podnikatele jasnější a srozumitelnější.

V informaci o využívání licence dochází v návaznosti na hodnocení dosavadní praxe k úpravě povinnosti hlásit některé z údajů za účelem snížení administrativy. Hlášení smluvního partnera a konečného uživatele posiluje transparentnost podnikání v oblasti zahraničního obchodu s vojenským materiálem při respektování všech bezpečnostních a ostatních státem chráněných zájmů.

Návrh vyhlášky není spojen s požadavky na navýšení prostředků ze státního rozpočtu České republiky ani z rozpočtů územních samosprávných celků. Rovněž se nepředpokládají dopady do sociální sféry, na životní prostředí, ani na rovné postavení mužů a žen. V rámci materie, jež vyhláška upravuje, nejsou shledána žádná korupční rizika, která by měla být vyhodnocena.

Při tvorbě novely vyhlášky nebyla vypracována RIA, neboť navržená vyhláška implementuje právo EU, kde není možné zvažování různých variant implementace. Dopisem ministra průmyslu a obchodu ze dne 5.3.2014 byl ministr pro lidská práva, rovné příležitosti a legislativu a předseda Legislativní rady vlády ČR Mgr. Jiří Dienstbier požádán o výjimku z povinnosti zpracovávat RIA.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky, s mezinárodními smlouvami a s předpisy Evropské unie, judikaturou soudních orgánů Evropské unie a obecnými právními zásadami práva Evropské unie

Na danou oblast se vztahuje ustanovení článku 2 odst. 3 ústavního zákona č. 1/1993 Sb., Ústava České republiky, ve znění pozdějších předpisů, podle něhož státní moc slouží všem občanům a lze ji uplatňovat jen v případech, v mezích a způsoby, které stanoví zákon, jakož i

ustanovení článku 26 odst. 1 a 2 Listiny základních práv a svobod, zaručující každému právo podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost, přičemž zákon může stanovit podmínky a omezení pro výkon určitých povolání nebo činností. Předkládaný návrh vyhlášky není v rozporu s ústavním pořádkem a právním řádem České republiky a neodporuje mezinárodním smlouvám, jimiž je Česká republika vázána.

Na danou oblast právní úpravy se vztahuje Smlouva o fungování Evropské unie, zejména články 30, 95, 251 a 296 této Smlouvy. Předkládaný návrh vyhlášky navazuje na implementaci Směrnice EP a Rady 2009/43/ES o zjednodušení podmínek transferů produktů pro obranné účely uvnitř Společenství, jež byla implementována do českého právního řádu zákonem č. 248/2011 Sb., kterým se mění zákon č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem a o doplnění zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění pozdějších předpisů, a zákona č. 140/1961 Sb., trestní zákon, ve znění pozdějších předpisů, ve znění pozdějších předpisů.

Předkládaný návrh vyhlášky implementuje směrnici Komise 2014/18/EU ze dne 29. ledna 2014, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/43/ES, pokud jde o seznam produktů pro obranné účely. Při tvorbě seznamu vojenského materiálu vycházel předkladatel z anglické jazykové verze směrnice Komise 2014/18/EU, jež je přesnější, než český překlad publikovaný v Úředním věstníku EU.

V rámci Evropské unie je tvorba vlastních předpisů, jimiž se řídí mezinárodní obchod s vojenským materiálem, ve výlučné pravomoci jednotlivých zemí. Podstatným je v této souvislosti článek č. 296 Smlouvy. Obchod s vojenským materiálem požívá výjimku z pravidel jinak obvykle volného vnitřního trhu jen do té míry, do jaké ji členský stát považuje za nezbytnou k ochraně podstatných zájmů své bezpečnosti. Členské země Evropské unie mohou v nutné míře přijmout svým charakterem speciální právní úpravu v oblasti vyňaté z pravidel volného trhu na základě článku č. 296. Taková výjimka z pravidel vždy konsistentně sleduje určitý oprávněný zájem a není více restriktivní, než je nutné k ochraně takového zájmu, kterým je v konkrétním případě potřeba zajištění zejména vnitřní a vnější bezpečnosti v souvislosti s obchodem s vojenským materiálem. Právní úpravy regulace a kontroly zahraničního obchodu s vojenským materiálem v členských zemích EU mají shodné východisko. Tím je podrobení vojenského materiálu licenčnímu režimu. Přitom členské země vycházejí ze společného seznamu vojenského materiálu EU, a to buď přímo, nebo položky v něm uvedené pokrývají vlastním seznamem. Základem bývá seznam vojenského materiálu Wassenaarské smlouvy. Uspořádání prvků kontrolního režimu je v jednotlivých zemích různé a vychází z jejich potřeb a tradic.

Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy se zákonným zmocněním

Návrh vyhlášky se vydává v souladu se zmocněním v § 33 k provedení § 5 odst. 3 (seznam vojenského materiálu) a § 17 odst. 1 (rozsah informace o využívání licence) zákona č. 38/1994 Sb.

2/ Zvláštní část:

K čl. I bodu 1: doplňuje se odkaz na směrnici Komise 2014/18/EU, jež se touto vyhláškou implementuje do českého právního řádu.

K čl. I bodu 2: upravuje se odkaz na přílohu, jež stanovuje seznam vojenského materiálu. Zrušuje se odkaz na Informaci Rady 2012/C 85/01, kterou se aktualizoval a nahrazoval Společný vojenský seznam Evropské unie přijatý Radou dne 21. února 2011 na základě čl. 13 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/43/ES ze dne 6. května 2009 o zjednodušení podmínek transferů produktů pro obranné účely uvnitř Společenství.

K čl. I bodu 3: stanovuje se seznam vojenského materiálu, jež je implementováno ze směrnice Komise 2014/18/EU ze dne 29. ledna 2014, kterou se mění směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/43/ES, pokud jde o seznam produktů pro obranné účely.

Seznam vojenského materiálu stanoví v souladu s § 5 odst. 3 zákona č. 38/1994 Sb., o zahraničním obchodu s vojenským materiálem prováděcí předpis na základě Společného seznamu vojenského materiálu Evropské unie, který je pravidelně v rámci Evropské unie revidován a zpřesňován s ohledem na požadavky a aktuální vývoj v dané oblasti.

V seznamu vojenského materiálu dochází k zachování 22 skupin vojenského materiálu, přičemž dochází k formulačním upřesněním k doplněním a zmírnění požadovaných parametrů oproti předchozímu seznamu. Určité výrobky se vzhledem k těmto zmírněním požadovaných parametrů již oproti stávajícímu stavu nepovažují za vojenský materiál. Např. v SVMe 1 se upřesňuje, že vojenským materiálem nejsou zbraně speciálně určené na seismické testování; v SVMe 6 se stanovuje, že vojenským materiálem nejsou ostatní vozidla, splňující stávající parametry, jež mají hmotnost nižší než 4,500 tuny. Dále dochází ke zpřesnění chemického názvosloví v SVMe 7 a 8.

K čl. I bodu 4: upravuje se za účelem vyšší transparentnosti rozsah informace o využívání licence v souladu se zákonným zmocněním v § 17 zákona o zahraničním obchodu s vojenským materiálem.

V informaci o využívání licence se za účelem snížení administrativní zátěže a zjednodušení procesu vypouští u licencí k dovozu a vývozu a individuálních licencí k transferu povinnost hlásit v případě nevyužívání licence údaje, jimiž disponuje Licenční správa z hlášení za předcházející období, a také povinnost hlášení součtu dosud využitého množství. Dále se u těchto typů licencí zcela upouští od povinnosti hlásit pořadové číslo odpovídajícího popisu zboží v licenci. U obecných a individuálních transferních licencí se taktéž upouští od povinnosti hlásit součet dosud využitého množství a v případě nevyužívání licence údaje, jimiž disponuje Licenční správa z hlášení za předcházející období, a dále též od povinnosti hlásit. U některých typů obecných transferních licencí a individuálních transferních licencí se z důvodu požadavku na co nejvyšší transparentnost v oblasti zahraničního obchodu s vojenským materiálem při respektování všech bezpečnostních a ostatních státem chráněných zájmů, vyplývajícího zejména z členství české republiky v Evropské unii a Organizaci

spojených národů, se nově doplňuje povinnost hlásit ke konkrétnímu zboží, jež bylo v daném období vyvezeno, konečného uživatele a smluvního partnera.

K čl. II: Stanovuje se účinnost vyhlášky v souladu s požadavky implementované směrnice Komise 2014/18/EU, a to na 17. května 2014.